

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 95/15

Luksemburg, 8 września 2015 r.

Wyrok w sprawie C-105/14
Ivo Tarico i in.

Uniemożliwiając w dziedzinie poważnych oszustw w podatku VAT nałożenie skutecznych i odstraszających sankcji z powodu ogólnego zbyt krótkiego terminu przedawnienia włoskie uregulowanie może naruszać interesy finansowe Unii

W takim przypadku sąd włoski powinien w miarę potrzeby powstrzymać się od stosowania spornego ogólnego systemu przedawnienia

Ivo Taricco i inne osoby fizyczne są ścigane we Włoszech z powodu utworzenia i zorganizowania w latach 2005-2009 organizacji przestępczej, w ramach której tworzyli oni oszukańcze konstrukcje prawne typu „karuzela w podatku VAT”. Dzięki spółkom fasadowym i wystawianiu fałszywych dokumentów osoby te nabywały butelki z szampanem bez podatku VAT. Transakcja ta umożliwiła spółce pod nazwą Planet sprzedaż tych butelek po cenie niższej niż cena rynkowa i w ten sposób, zakłócenie konkurencji.

Planet otrzymywała faktury wystawiane przez spółki fasadowe z tytułu nieistniejących transakcji. Spółki te jednak nie składały rocznej deklaracji podatku VAT, lub w przypadku jej złożenia, w każdym razie nie dokonywały odpowiednich płatności. Z kolei Planet rejestrowała faktury wystawiane przez spółki fasadowe w swojej księgowości, odliczając nienależnie znajdujący się na nich podatek VAT, a w konsekwencji, przedstawiała oszukańcze roczne deklaracje podatku VAT.

Część publicznych czynności w postępowaniu karnym wobec I. Taricco i innych osób została umorzona z powodu przedawnienia, podczas gdy pozostałe czynności ulegną przedawnieniu najpóźniej w dniu 8 lutego 2018 r., przy czym do tego czasu niemożliwym będzie wydanie ostatecznego wyroku z uwagi na złożoność dochodzenia i przedłużanie się postępowania. We Włoszech taka sytuacja nie jest nietypowa z powodu konfiguracji prawa włoskiego, które pozwalało na dzień zaistnienia okoliczności faktycznych w postępowaniu głównym na przedłużenie terminu przedawnienia jedynie o jedną czwartą czasu jego trwania (to znaczy o łącznie od 7 do 8 lat w niniejszej sprawie, co stanowi termin niewystarczający dla uzyskania ostatecznego wyroku w postępowaniu kasacyjnym). Z powyższego wynika, że I. Taricco i pozostałe osoby podejrzane o popełnienie oszustwa w podatku VAT w wysokości kilku milionów euro mogą pozostać bezkarne w wyniku upływu terminu przedawnienia.

Rozpoznający sprawę Tribunale di Cueno (sąd w Cueno, Włochy), zmierza do ustalenia, czy prawo włoskie zapewniając bezkarność osób i spółek, które naruszają przepisy karne, nie utworzyło nowej możliwości zwolnienia z podatku VAT, nieprzewidzianej prawem Unii. Wniósł on do Trybunału Sprawiedliwości o wyjaśnienia w tym przedmiocie.

Ogłoszonym dzisiaj wyrokiem Trybunał przypomniał w pierwszej kolejności, że zgodnie z art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), państwa członkowskie powinny zwalczać za pomocą odstraszających i skutecznych środków bezprawne działania stanowiące zagrożenie dla interesów finansowych Unii, a w szczególności przyjąć środki, jakie przyjmują w celu zwalczania oszustw stanowiących zagrożenie dla ich własnych interesów finansowych. Trybunał przypomniał ponadto, że budżet Unii jest w szczególności finansowany z wpływów pochodzących ze stosowania jednolitej stawki do zharmonizowanej podstawy opodatkowania podatkiem VAT, a także, że istnieje bezpośredni związek pomiędzy poborem tych wpływów a interesem finansowym Unii.

Z uwagi na to, sąd włoski powinien zweryfikować, czy sporne prawo włoskie pozwala na skuteczne i odstraszające karanie poważnych przypadków oszustw stanowiących zagrożenie dla interesów finansowych Unii. Wobec tego prawo włoskie byłoby sprzeczne z art. 325 TFUE, gdyby sąd włoski doszedł do wniosku, że znaczna liczba przypadków poważnych oszustw nie może zostać ukarana na drodze postępowania karnego z uwagi na to, że zasady przedawnienia uniemożliwiają wydanie ostatecznych wyroków sądowych. Podobnie, prawo włoskie byłoby sprzeczne z art. 325 TFUE, gdyby przewidywało dłuższe terminy przedawnienia dla przypadków oszustw stanowiących zagrożenie dla interesów finansowych Włoch niż dla przypadków stanowiących zagrożenie dla interesów finansowych Unii. Wydaje się, że taka sytuacja ma miejsce, ponieważ żaden bezwarunkowy termin przedawnienia nie jest przewidziany w prawie włoskim w odniesieniu do organizacji mających na celu popełnianie przestępstw w dziedzinie podatku akcyzowego od wyrobów tytoniowych.

Jeżeli sąd włoski dojdzie do wniosku, że doszło do naruszenia art. 325, Trybunał wyjaśnił, że powinien on wówczas zagwarantować pełną skuteczność prawa Unii **poprzez powstrzymanie się w miarę potrzeby od stosowania spornych zasad przedawnienia**. W rzeczywistości bowiem art. 325 TFUE skutkuje, na mocy zasady pierwszeństwa prawa Unii, niestosowaniem z mocy prawa – ze względu na samo jego wejście w życie – wszelkich sprzecznych z nim istniejących przepisów prawa krajowego.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106